η απεργία της ΔΕΔΕ πρέπει να νικήσει

Λίγες μέρες πριν τις εκλογές ένα ευχάριστο γεγονός ταράζει τα νερά της μουντής προεκλογικής περιόδου αλλά και το μακάριο ύπνο του πρύτανη του πανεπιστήμιου Κύπρου που ονειρευόταν το 'επιχειρηματικό πανεπιστήμιο' με τον ίδιο στο ρόλο του μάνατζερ και τους συμβασιούχους εργαζόμενους σε καθεστώς μόνιμης ομηρίας. Τα -κατά τον κ. Χριστοφίδη- *«παιδιά»* που *«δεν δικαιούνται να απεργούν»* δεν υπέκυψαν στις νουθεσίες του και κατεβαίνουν σε διήμερη απεργία διεκδικώντας το αυτονόητο: αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας. Και πρέπει να νικήσουν…

Η απεργία της ΔΕΔΕ πρέπει να νικήσει γιατί είναι δίκαιη. Οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι στη διδασκαλία και την έρευνα είναι εξειδικευμένοι εργαζόμενοι-πολυεργαλεία που παράγουν έργο ζωτικής σημασίας για τη λειτουργία και τη φήμη των πανεπιστημίων, καθώς και για την εξασφάλιση χρηματοδότησης (διδάσκουν, υποβάλλουν ερευνητικές προτάσεις, τρέχουν ερευνητικά προγράμματα, παράγουν επιστημονική γνώση και προωθούν το έργο του πανεπιστημίου σε κάθε ευκαιρία). Ταυτόχρονα όμως αποτελούν τμήμα των πιο επισφαλών και κακοπληρωμένων εργαζόμενων των πανεπιστημίων. Στην καλύτερη περίπτωση δουλεύουν με το κομμάτι ή με συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Στη χειρότερη δουλεύουν για ψίχουλα ή και αμισθί. Προσλαμβάνονται, απολύονται και επαναπροσλαμβάνονται ανάλογα με τις ορέξεις της διοίκησης. Σαν να μην έφταναν αυτά βιώνουν συχνότατα πολύμηνη καθυστέρηση στη καταβολή των δεδουλευμένων τους.

Η απεργία της ΔΕΔΕ πρέπει να νικήσει γιατί αφορά το σύνολο του προσωπικού των Πανεπιστημίων με μη μόνιμες σχέσεις εργασίας. Όλους αυτούς που ενώ καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, εργάζονται για ψίχουλα, χωρίς ιατροφαρμακευτική κάλυψη, χωρίς άδεια μητρότητας & ασθένειας, χωρίς 13ο μισθό και δικαίωμα συμμετοχής στα κέντρα λήψης αποφάσεων.

Η απεργία της ΔΕΔΕ πρέπει να νικήσει γιατί μας αφορά όλες και όλους! Σε μια περίοδο που ο ατομικισμός, το «κρύψε να περάσουμε» και ο κοινωνικός κανιβαλισμός πλασάρονται περίπου ως φυσιολογικές ανθρώπινες συμπεριφορές η ΔΕΔΕ αποτελεί ένα πολύτιμο παράδειγμα συλλογικής αντίστασης και διεκδίκησης. Όχι μόνο γιατί καταφέρνει να συσπειρώσει ένα κομμάτι της διανοητικής εργασίας που παλιότερα δεν οργανωνόταν συλλογικά αλλά γιατί μας υπενθυμίζει ότι μπορούμε να πάρουμε τη ζωή μας πίσω αρκεί να νικήσουμε το φόβο και την απογοήτευση

Granazi.org

Οργανώνοντας Τις Αντιστάσεις μας από τα ΑΡΙΣΤΕΡΑ

www.facebook.com/Rizospastiki.Aristera http://granazi.org